

De Persoon en het werk van de Heilige Geest

Op 6 mei 2010 vastgesteld door de Raad van de
Evangelische Gemeente CAMA Parousia Zoetermeer.

Vorbereid en uitgewerkt door Jan Schippers, Jan van der Weg, Peter Stolk,
Wim de Kok en Roelant Verhulst.

Inleiding en praktische adviezen

Over de Persoon en het werk van de Heilige Geest zijn reeds vele boeken geschreven en is nog steeds veel te zeggen. We haasten ons daarom meteen te zeggen dat we hier slechts e.e.a. kunnen aanstippen.

Dit document is dus geen volledig theologisch werk over de Heilige Geest, noch is dit een stellingname tegen allerlei charismatische stromingen met haar leraars. Nee, we willen n.a.v. de studie over de Heilige Geest, gegeven door prof. dr. W. Ouweneel in het seizoen van 2008/2009 hier slechts enkele hoofdzaken bespreken en een aantal praktische lijnen trekken hoe wij als raad van Parousia Zoetermeer de speelruimte en de grenzen van de werking en ervaringen van de Heilige Geest binnen onze gemeente zien.

We geven meteen vooraf onze zienswijze van de pneumatologie (= leer van de Geest') van de Geest en de daaruit volgende praktische lijnen, die we in de hoofdstukken daaropvolgend vanuit de Bijbel zullen onderbouwen.

1. Pneumatologische conclusies en praktische lijnen

Als gemeente sluiten we aan bij de geloofsbelijdenis van de CAMA en erkennen we dat:

- de Heilige Geest de Derde Persoon is van de ene volmaakte God, Vader, Zoon en Geest;
- dat de Heilige Geest in de gelovige eeuwig woont en op bekering de wedergeboorte
- en vervulling bewerkt;
- bekering en wedergeboorte samenvallen, net zoals levensheiliging en vervulling met de Geest;
- de Geest gaven toebedeelt zoals Hij dat wil (de één heeft dit, de ander dat). Met elkaar
- vormen we het 'lichaam van Christus'. We hebben elkaar nodig en vullen elkaar aan om het lichaam naar behoren te laten functioneren;
- alle bijzondere Geestesgaven nog steeds werkzaam in de gelovigen zijn, maar geen bewijs van de vervulling met de Geest zijn; we nemen dus afstand van de zogenaamde 'evidence' theologie van de Heilige Geest;
- tongentaal als gave verwacht mag worden, maar niet het bewijs van Geestesvervulling is;
- gave(n) van genezing(en) thans werkzaam zijn, maar dat de genezingsbediening in de
- gemeente allereerst gegeven is aan de oudsten van de gemeente; zij bidden voor de zieken en zalven hen met olie; dit laat onverlet dat iedere gelovige kan bidden voor en met zieken,
- God wil dat zieken op gebed genezen, maar dat in zowel de genezingsbediening als wel in de reguliere geneeskunde (incl. medicijnen) Gods barmhartige vaderhand zichtbaar is, die uitreikt naar zijn kinderen;
- God zijn kinderen tot zijn eer wil genezen, maar dat we uiteindelijk, allemaal zullen sterven aan een falend lichaam, tenzij de Parousia eerder plaatsvindt;
- wij na onze lichamelijke dood zeker met Christus zullen opstaan met een nieuw
- opstandinglichaam zoals we dat in het onderwijs van Paulus in I Korinthiers 15 kunnen lezen.

Na deze conclusies geven we ook enkele praktische lijnen en aanbevelingen ten aanzien van de praktijk van de werkingen en ervaringen van de Heilige Geest in ons persoonlijk leven en in de gemeente.

a. Het is van wezenlijk belang dat we als gelovigen leven door en wandelen in de Geest. Door te leven uit die Geest zullen we Zijn wil doen in ons leven en tot grote geestelijke dingen door Hem in staat zijn. Deze wandel in de Geest is ten diepste de grondhouding van ons leven.

b. Tongentaal is eerst en vooral voorbehouden aan ons persoonlijk gebedsleven en zal dus niet in de openbare samenkomst (dus een bijeenkomst waar ook buitenstaanders kunnen komen, met name de zondagse samenkomst) hardop uitgesproken worden, tenzij er duidelijk bekend is, dat er enkele personen aanwezig zijn, die de gave van vertolking hebben. Buiten openbare samenkomsten (bijvoorbeeld in de huiskring of gebedsbijeenkomst) zal het spreken in tongen in goed overleg met de desbetreffende leiding dienen te geschieden.

c. Voor het uitspreken van een profetie of openbaring in een centrale samenkomst wordt eerst bekend gemaakt aan de aanwezige oudste van dienst of in de huiskring aan de kringleider, die de woorden zal toetsen. De woorden "Zo spreekt de Heer" (in het

Hebreeuws 'Koh 'amar Adonai') zullen bij het uitspreken van de profetie niet worden gebruikt, omdat wij ons bewust zijn, dat onze profetische uitspraken niet in dezelfde gezagslijn staan met de Bijbelse profeten.

d. We vinden het niet gepast binnen Parousia als er collectief in tongen wordt gebeden en/of gezongen in de gemeentelijke samenkomst. Alhoewel de Bijbel duidelijk bidden en zingen in tongen erkent als geestesgave (I Cor. 14:13-15), schrijft Paulus, dat we ter wille van de toehoorders (familie/vrienden?) en ongelovigen dit *niet* in onze samenkomst moeten doen. We zouden hen dan alleen maar afschrikken en weggagen (I Cor. 14:23-25).

e. In de huiskring en op gebedsbijeenkomst kan op verzoek te allen tijde gebeden worden voor zieken onder oplegging van handen.

f. Het zalven van zieken wordt voorgelegd aan en uitgevoerd door oudsten. Een verzoek voor zalving op grond van Jakobus 5 wordt ingediend bij één van de oudsten of voorgangers, die na gebed en overleg de zieke op grond van Jakobus 5 zullen zalven.

g. In onze samenkomsten is er ruimte voor blijde lofprijs en aanbidding, al dan niet met opgeheven handen, het klappen in de handen en het maken van een vreugdedans. Dat laatste zien we graag als niet iedereen daaraan meedoet aan de buitenranden van de zaal gebeuren, want we willen dat onze samenkomsten in goede orde verlopen en dat we rekening met elkaar houden.

2. De Persoon en het werk van de Heilige Geest

Het werk van de Heilige Geest is als we de Bijbel grondig lezen zeer uitgebreid. Zowel in het OT als het NT speelt de Geest een grote rol. Hij is o.a. betrokken bij de schepping; al op de eerste bladzijde van Genesis zien we de Geest betrokken zijn bij de schepping. En Hij is niet alleen Creator maar is eveneens Onderhouder van deze wereld, die de loop der geschiedenis bepaalt (Ps. 104:29).

Ook bij de herschepping van de mens in Christus heeft de Geest een belangrijke rol (zie Johannes 3). In Johannes 15:26-16:15 openbaart Christus ons veel over het werk van de Geest. De 'samenwerking' tussen de Geest en Hem is zo uniek en bijzonder dat Hij niet alleen 'Geest van God' maar ook de 'de Geest van Christus' wordt genoemd (zie Hand. 16:7).

Soms wordt uit Hand. 1:8 afgeleid, dat de Heilige Geest een kracht is, die over de gelovigen komt. Dat zegt die tekst echter niet precies. We ontvangen wel kracht wanneer Hij *over ons komt*, maar de Bijbel maakt uitgebreid duidelijk, dat de Heilige Geest een **PERSOON** is. Hij is de Derde Persoon van de Drie-enige God.

De CAMA formuleert het aldus in haar geloofsbelijdenis:

- A. Er is één God, oneindig volmaakt, van eeuwigheid bestaande uit drie personen: Vader, Zoon en Heilige Geest.**
- B. De Heilige Geest is een goddelijk Persoon, gezonden om in de gelovigen te wonen, hen te leiden, te onderwijzen en kracht te geven. Hij overtuigt de wereld van zonde, gerechtigheid en van oordeel.**

Als je de eigenschappen en werkzaamheden van de Heilige Geest leest, dan kun je niet anders concluderen dat Hij een Goddelijk **PERSOON** zelf is. Hij is God, eeuwig en voor altijd, en Hij is Persoon (met een hoofdletter). Een persoon is iemand die voor zichzelf denkt, zelf gevoelens en voorkeuren heeft, zelf keuzes en beslissingen maakt.

Voor de Heilige Geest blijkt dat onder andere uit:

dat wat Hij doet:

- Joh. 14:17, 26	Hij woont , Hij onderwijst, brengt in herinnering
- Joh. 15:26	Hij getuigt
- Joh. 16:8	Hij overtuigt van zonde, gerechtigheid en van oordeel
- Joh. 16:13	Hij leidt in de waarheid, luistert, spreekt, kondigt aan
- Hand. 1:16, II Petr. 1:21	Hij inspireert de Schrift en onderwijst d.m.v. de Bijbel
- Hand. 8:29	Hij spreekt tegen Filippus
- Hand. 13:2	Hij roept tot dienstbetoon
- Hand. 13:4	Hij zendt arbeiders uit
- Hand. 16:6,8	Hij verhindert bepaalde handelingen
- Rom. 8:26	Hij doet voorbede.

degene die Hij is, dus zijn eigenschappen:

- I Cor. 12:11	Hij heeft een wil
- Rom. 8:27	Hij denkt

- I Cor. 2:10-11   Hij heeft kennis
- I Cor. 2:13   Hij heeft een bepaald taalvermogen
- Rom. 15:30   Hij heeft lief
- Neh. 9:20   Hij is goed

door de namen die hij ontvangt, waaruit zowel zijn Persoonlijkheid als zijn goddelijkheid naar voren komen:

- Gen. 6:3   Mijn Geest, dus de Geest van God
- II Kron. 15:1   de Geest van God
- Ez. 1 1:2   de Geest
- Job 32:6   de Adem des Almachtigen
- Jes 61:1   de Geest des Heren HEREN
- Matth. 10:20   de Geest uws Vaders
- Hand. 16:7   de Geest van Jezus
- Rom. 8:9   de Geest van Christus
- Gal. 4:6   de Geest des Zoons

door verdere naamgeving, die de aard van zijn wezen beschrijven. Zo is Hij:

- Ps. 51.:13, Rom. 1:4   de Geest der heiligheid
- Jes. 11:2   de Geest van wijsheid, verstand, raad en sterkte, de Geest van de vreze des Heren
- Zach. 12:10   de Geest van genade en der gebeden
- I Joh. 14:17   de Geest der Waarheid
- Joh. 14:26   de Geest der vertroosting
- Rom. 8:2   de Geest des levens
- Rom. 8:15   de Geest van het zoonschap
- II Cor. 4:13   de Geest van het geloof
- II Tim. 1:7   de Geest van liefde, van kracht en van bezonnenheid
- Ef. 1:17   de Geest van openbaring
- Hebr. 9:14, 10:29   de Eeuwige Geest, de Geest der genade

doordat de Geest benaderd kan worden als Persoon:

- Hand. 5:3   we kunnen Hem bedriegen
- Hand. 5:9   we kunnen Hem verzoeken
- Hand. 7:51   we kunnen Hem weerstaan
- Ef. 4:30   we kunnen Hem bedroeven
- Hebr. 10:29   we kunnen Hem smaden, beledigen
- Matth. 12:31   we kunnen Hem lasteren
- Ezech. 37:9   we kunnen tot Hem profeteren

doordat steeds over "Hij" gesproken wordt en niet over "Het"

'En als Hij komt...', zie Johannes 16:7,8,13,14, enz.

Vraag: De Geest is dus een Goddelijke Persoon; hoe heeft dat feit invloed op de manier waarop u met Hem omgaat?

3. De goddelijkheid van de Heilige Geest

In de studie over de namen van de Geest hebben we zijn goddelijkheid al ontdekt.

"Evenzeer als de mens en zijn geest één zijn, zo zijn ook God en zijn Geest één." (baserend op I Cor. 2:11 "Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods.")

Ook zagen we, dat de Geest eigenschappen heeft die alleen aan God kunnen worden toegeschreven, o.a.

- alwetendheid: I Cor 2:10, 11
- alomtegenwoordigheid: Ps. 139:7, Joh. 14:17
- almacht: Zach. 4:6, Job 33:4, Ps. 104:30
- absolute waarheid: I Joh. 5:6
- absolute grootheid: Jes. 40:13.

We noemen de Heilige Geest daarom de *Derde Persoon* in de Drie-enige God (alhoewel die termen niet letterlijk in de Schrift voorkomen). We leiden dit af uit bijvoorbeeld Matth. 28:19 "... dopen in de naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes" (hier worden de drie namen voorgesteld als horende bij eenzelfde Wezen) en uit het woordgebruik van Paulus in I Kor. 12:4-6:

vers 4 ... er is verscheidenheid in genadegaven (*pneumatiov*), maar het is dezelfde **Geest**,
vers 5 ... er is verscheidenheid in bedieningen (*diakónion*), maar het is dezelfde **Heer**,
vers 6 ... er is verscheidenheid in werkingen (*energèmaton*), maar het is dezelfde **God**.

Alle drie keer wordt uiteraard dezelfde éne God bedoeld. (Het is een indrukwekkende waarheid dat God Zelf in ons woont!!!) Zie Colossenzen 2:8-10

Tot slot zij nog opgemerkt, dat de Heilige Geest een Goddelijke Persoon is, die vereerd, gediend en gehoorzaamd dient te worden. Dat is meer dan alleen dan een *kracht*, die gebruikt kan worden. De werking van de Geest in ons is *Gods* werking, niet onze prestatie doordat we die kracht zo goed weten aan te wenden of te manipuleren. De vrucht van de Geest (dat wat de Geest in ons leven uitwerkt) in ons is alleen mogelijk door overgave aan die Geest. Daarover later meer.

4. Symbolen voor de Heilige Geest

Hoe wordt de Geest beschreven in de Bijbel? De gekozen woorden en zaken zijn meestal mede een aanduiding van het wezen en de werking van de Geest. Daarom helpen de symbolen ons het werk van de Heilige Geest beter te begrijpen. Maar het zijn en blijven slechts aardse symbolen. Hieronder noem ik er een aantal.

We maken onderscheid tussen de meer statische metaforen, die vooral ons 'zijn' in Christus en de Geest belichten (zoals de duif, het zegel en het onderpand) en andere metaforen (olie, vuur, water en wijn), die meer onze actieve rol in het vervuld worden met de Geest benadrukken.

In Efeze 5:18 staat een '*passieve gebiedende wijs*', d.w.z. er wordt een duidelijke opdracht gegeven ('*wórdt vervuld met de Geest*'), maar de gevolgen ervan (vervuld worden) onderga je. Aan de ene kant is het dus een wilsbesluit om gehoorzaam te zijn aan de opdracht, aan de andere kant heb je geen invloed op de gevolgen ervan.

1. Duif

Volgens Lucas 3:22 daalt de Geest op Jezus neer in de lichamelijke vorm van een duif. Volgens sommigen herinnert dit aan de duif die door Noach wordt losgelaten aan het eind van de zondvloed. Zoals die duif geen rustplaats kon vinden in alle modder en puin van de opdrogende aarde, zo kan de Geest geen bevredigende, reine woonplaats vinden in de verzondigde mensheid. Daarom kwam ze wonen in de Ene mens die zuiver was: Jezus. Tevens geeft het beeld van de duif iets weer van de zachtheid, de tederheid en de zuiverheid van de Geest. Hij is dus onweerstaanbaar en krachtig, maar ook is Hij een geest van liefde, van troost en van onschuld.

2. Zegel

Volgens Ef. 1:13, 4:30 en II Cor. 1:22 zijn we verzegeld met de Heilige Geest ter verzekering van ons eeuwig heil, zoals een stempel of zegel nog steeds de duurzame geldigheid van een contract bevestigt.

3. Onderpand/aanbetaling

Volgens Ef. 1:13-14 en II Cor. 1:21-22 is de Geest een onderpand van ons heil, iets wat dus van tevoren gegeven wordt als teken dat aan het volledige contract zal worden voldaan. De garantie voor het nakomen van het koopcontract. De aanwezigheid van de Geest is dus iets waarvan we nu reeds kunnen genieten, waaruit we kunnen leven en waardoor we verzekerd zijn van eeuwig leven.

4. Olie

Bij herhaling wordt benadrukt, dat Jezus de Gezalfde is: Lucas 4:18, Hand. 10:38, Hebr. 1:9. In het Oude Testament was zalving de manier waarop koningen, profeten en priesters werden voorbereid op hun taak. Jezus had de zalving met de Geest nodig voor Zijn taak. Ook wij kunnen niet zonder de zalving van de Geest om christen te zijn en te blijven. De Geest rust ons dus toe voor op het christelijk leven. Hij verlicht door de Geest ons verstand, waardoor wij Christus zien zoals Hij is. Zoals olie over het hoofd en de kleding van de priester droop, zo kunnen we vervuld worden.

5. Vuur

Bij de uitstorting van de Heilige Geest werden tongen als van vuur gezien op de hoofden van de discipelen, Hand. 2:3-4. In Matth. 3:11-12 en Lucas 3:16-17 voorspelt Johannes de

Doper, dat Jezus zal dopen met de Heilige Geest en met vuur. De uitdrukking zelf en ook de context wijzen uit, dat het hier gaat om de reinigende werking van de Geest. Hij, de Geest van God Zelf, zal alleen al door zijn aanwezigheid de zonde verteren door de gloed van zijn heiligheid en ons in vuur en vlam zetten voor de Here Jezus!

6. Levende water

We vinden dit symbool direct toegepast op de Geest in Joh. 7:38-39 en Joh. 4:14. Ook in Jes. 44:3. Het is heel sprekend voor een bewoner van het droge Midden-Oosten. Leven zonder water, geestelijk leven zonder de Geest, het kan niet bestaan. Het water wordt als een fontein in je. Bruis je van de liefde van Jezus en verspreid je het levende water om je heen?

7. Adem of wind (roeach)

Volgens Gen. 2:7 "blies God de mens de levensadem in de neus; alzo werd de mens tot een *levend wezen*." Blijkbaar is de Geest van God in hoogst eigen Persoon de Gever van leven aan de mens en aan alles wat leeft. Het leven is Gods eigen leven. Zo zegt Job 32:8: "*Voorwaar, het is de geest in de stervelingen en de adem des Almachtigen, die hun inzicht geeft.*" En Job 33:4: "*De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem des Almachtigen doet mij leven.*" Het leven zelf, alle intelligentie, alle (geestelijke) activiteit van de mens, het wordt aan de Geest van God toegeschreven. En in Handelingen 2 op de Pinksterdag waait de 'Roeach' Gods over de discipelen, die hierdoor in vuur en vlam worden gezet.

8. Wijn

In Ef 5:18 wordt de vervulling door de Geest tegenover 'bedrinken/bezatten met wijn' gesteld. Gelovigen dienen niet dronken van alcohol te zijn, maar geheel vervuld en beheerst te worden door de Geest. Olie, vuur, water en wijn drukken dus de mate uit waarin we onszelf aan de Geest overgeven. Staan we in brand voor Jezus, lopen we over van zijn liefde? Stroomt het levende water uit ons naar onze omgeving of staan we droog?

5. De doop in de Heilige Geest

Volgens I Cor. 12:13 is er maar één Geest die ons in één lichaam doopt, dat is het lichaam van Christus, de Gemeente. Hieruit concluderen wij, dat de doop in de Heilige Geest die handeling van God is waarmee mensen tot kinderen Gods gemaakt en door geloof toegevoegd worden aan het lichaam van Christus. Deze wedergeboorte maakt ons tot kinderen van God. “*Al wie Hem hebben aangenomen, hen heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden,*” schrijft Johannes (1:12). Wij *ontvangen* de doop met de Geest dus, of liever: wij *ondergaan* die onderdompeling in de Geest op het moment dat we worden wedergeboren.

Het effect van de doop in de Geest is tweeledig: het bewerkt de wedergeboorte (de levendmaking van de nieuwe mens door de Geest) en het inwonen van de Geest in de gelovige. Deze twee activiteiten hoeven echter niet per se samen te vallen. Anders waren de discipelen van Jezus niet bekeerd en wedergeboren, daar ze nog niet de verzegeling van de Geest met Pinksteren hadden ontvangen. Ook in het OT zien we wedergeboorte en geloof in God, maar nog niet geloof in het evangelie en verzegeling met de Geest. Pas na de opstanding en de uitstorting van de Geest ontvangen wedergeboren mensen de blijvende inwoning van de Geest, die zich vooral kenmerkt door heilszekerheid en bijzondere krachten. Waar die kracht pas later wordt ervaren wordt dit o.i. ten onrechte soms als ‘Geestesdoop’ aangeduid.

De metafoor van de doop suggereert dat de Heilige Geest in overvloed beschikbaar zou zijn. Vandaar Johannes’ toevoeging in Joh. 3:33: ‘Hij [=Jezus] geeft de Geest niet met mate.

Er is maar één manier om die doop te ontvangen/ondergaan: door het geloof (Col. 2:12 en vele andere plaatsen). Die doop met de Geest is dus (net als het geloof in Christus) noodzakelijk voor ieder mens. Ieder mens moet immers wedergeboren worden om het Koninkrijk Gods te kunnen *zien* of *binnengaan*’ (Joh. 3:3,5).

Door de Geestesdoop worden wij:

- gemaakt tot leden van het lichaam van Christus (I Cor. 12:13)
- bekleed met Christus (Gal. 3:27)
- met Christus begraven en opgewekt (Col. 2:12, Rom. 6:4)
- tot één lichaam met alle kinderen Gods gemaakt (I Cor. 12:13)
- door de Geest met kracht bekleed om te getuigen (Hand. 1:5,8)
- door de Geest in staat gesteld grote tekenen en wonderen te verrichten (Marc. 16: 20)

Vraag: Moeten er uiterlijke tekenen volgen als bewijs van de doop met de Geest?

Zulke tekenen worden vermeld in o.a. Hand. 2:3,4, Hand. 10:46, 11:15-16, 19:7. Daar waren ze ook noodzakelijk, anders hadden de discipelen niet geweten dat de Geest werd uitgestort.

Verderop in de Bijbel lezen we er steeds minder van, terwijl toch wel elke nieuwe gelovige gedoopt werd in de Geest. Ook leert de apostel Paulus niet dat deze tekenen aanwezig moeten zijn als bewijs van de Geestesdoop.

Je mag bij de wedergeboorte bijzondere tekenen verwachten, maar als deze uitblijven, dan betekent dat niet, dat wedergeboorte niet heeft plaatsgevonden. Met andere woorden: bijzondere geestesgaven zijn geen bewijs van wedergeboorte. Ontvang je bijzondere gaven

(zoals tongentaal of profetie) dan mag je God hiervoor danken, maar tongentaal op zich is geen bewijs voor de Geestesdoop.

Second blessing?

In veel pinkster- en charismatische kerken wordt de leer en praktijk van de 'second blessing' geleerd. Hiermee wordt bedoeld dat een wedergeboren mens, naast zijn bekering en waterdoop ook nog een bijzonder ervaring van de Geest moet hebben, de zgn. 'second blessing'. De vraag is of daar Bijbels aanleiding toe is.

Hierboven hebben we reeds gesteld dat het effect van de Geest tweeledig is nl.: het bewerkt wedergeboorte (met daaropvolgend onze levendmaking in Christus) en het inwonen van de Geest in de gelovige. Deze twee activiteiten hoeven echter niet per sé samen te vallen.

Het kan natuurlijk wel, zie Hand. 8:39, 10:44-46, maar de aard van de inwoning van de Geest is niet iets dat voortvloeit uit de wedergeboorte. Enkele uitzondering daargelaten constateren we in Handelingen dat er altijd een zekere tijd zit tussen wedergeboorte en doop in de Geest. Soms een tel, soms een paar uur (Hand. 2:47), bij Paulus drie dagen (Hand. 9), bij de wedergeboorte van de Samaritanen (Hand. 8) een aanzienlijke tijd, bij strenggereformeerde gelovigen kan het soms jaren duren dat een wedergeboren ziel heilszekerheid en de doop in de Geest ervaart, aldus Ouweneel, *De Geest van God*, 2007, pag. 214. Hij onderscheidt dan ook drie verschillende ervaringen nl.

- a. de bekering en wedergeboorte
- b. de geloofszekerheid en verzegeling met de Geest
- c. de vervulling of doop in de Geest

Deze drie ervaringen kunnen samenvallen, maar doorgaans zit er tijd tussen a en b en b en c. In het eerst geval door gebrekkig beperkt hypercalvinistisch onderwijs. In het tweede geval door traditionele prediking dat beducht is voor alles wat maar 'charismatisch' is.

De CAMA Zoetermeer heeft het standpunt dat we na onze wedergeboorte en verkregen heilszekerheid we mogen, ja voortdurend moeten zoeken naar de vervulling met de Heilige Geest. Deze is zeker niet vanzelfsprekend en/of een status quo. We mogen ernaar jagen dat de Heilige Geest volkomen woning maakt in ons maakt. Daarom hoeven we niet koortsachtig te zoeken naar bijzondere extatische ervaringen. Maar het hartstochtelijk zoeken en dagelijks bidden om de vervulling is een belangrijke geloofs 'essential' binnen de CAMA wereldwijd.

Welk verband is er tussen de doop met de Geest en de waterdoop?

De doop met de Geest is, zoals we zagen, het feit dat we christen worden, dus vereenzelvigd met Christus in dood en opstanding. De doop met water is daar een uitwendig teken van. We belijden daarmee ons geloof. De doop met water is dus een *uiterlijk* teken van wat *innerlijk* al is geschied.

In de eerste gemeente vonden beide dopen dikwijls op dezelfde dag plaats (Hand. 9:18, 16:33). De praktijk vandaag is echter, dat ze uit elkaar getrokken worden. Mensen komen tot persoonlijk geloof in Jezus Christus, worden wedergeboren, maar laten zich vaak niet meteen onderdompelen in water in de naam van Jezus. Dit stemt niet overeen met wat we in het Nieuwe Testament lezen.

6. De volheid van de Heilige Geest

De Heilige Geest overtuigt de mens van zonde, wil hem daarna een nieuwe geboorte schenken, hem dopen en verzegelen met Zichzelf en in de mens komen wonen. In Joh. 4:14 schildert Jezus de Geest af als een fontein van levend water, die in ons opspringt en zelfs bij ons overvloedt. In Joh. 7:37-38 wordt Hij een stroom van levend water genoemd! Hoeveel gelovigen smachten naar een ervaring in hun ziel, die daar maar een beetje op lijkt? Soms vraag je je wel eens af of sommige pogingen om louter tongetaal en andere geesteservaringen te ervaren, hoe oprecht ook bedoeld, toch uiteindelijk wel iets te maken hebben met daadwerkelijke vervulling en volheid met de Geest.

In de beginperiode van de Gemeente was het vervuld zijn met de Geest algemeen bekend. De discipelen Stefanus en Filippus (en de andere 'diakenen' van Hand. 6:3,10v) werden intens vervuld met de Geest. Volgens Hand. 2:4 werden *allen die samen waren, vervuld met de Geest*. In Hand. 4:31 werden er vijfduizend gelovigen toegevoegd en werden, tijdens een aardbeving, allen vervuld met de Geest. En zo gaat het verhaal maar verder. De vervulling met de Heilige Geest produceert altijd kracht' schrijft Tan (Tan, P. 1995, *De zalving van de Heilige Geest*). Paulus geeft ons in Ef. 5:18 de *opdracht* vervuld te zijn met de Geest, hetgeen betekent dat niet iedere wedergeboren gelovige deze vervulling kent. Wat wil dat dan zeggen? Het is wel duidelijk, dat wij, als we vervuld zijn met de Geest, niet alleen méér van de Geest hebben, als een soort kracht, om daarover te kunnen beschikken, maar ook juist dat de Geest meer over *óns* kan beschikken. De Geest in ons is Christus totaal in ons. Hij wil Koning en Heer zijn over ons leven. Hoe meer we Hem dat toelaten, hoe meer we vervuld zijn met de Geest.

Wat moeten we doen om met de Geest vervuld te worden?

We zagen al, dat de Geest zelf (dat is Christus zelf) ons wil gaan beheersen, geheel bezitten. God gaat ons dus *vervullen*. We hoeven ons niet zelf in allerlei bochten te wringen om de vervulling met de Geest te bewerkstelligen. Wij moeten ons wel laten reinigen van elke bewuste zonde, door die te belijden en te geloven dat Christus ons wil helpen die te vermijden. Ook kan het zijn dat de Geest in ons leven door een muur van pijn, verdriet of wrok heen moet breken.. Zo'n doorbraak kan op allerlei manieren komen (in stilte, in een samenkomst, in een periode van druk, na gebed, na lofprijzing etc.) en kan zich op allerlei wijzen uiten. Sommigen worden overweldigd door de Geest en zijn in staat van extase, anderen zitten rustig op een zetel (zie Bob Gordon, 1991 *de Heilige Geest*, Gideon) en ervaren heel sterk Gods aanwezigheid. Ikzelf (Jan Schippers) heb ook eens zonder te zoeken zo'n ervaring gekregen, waarna ik spontaan de gave van tongetaal ontving, die niet meer weggegaan is uit mijn leven.

We mogen ons ook uitstrekken naar die vervulling, d.w.z. naar Christus Zelf, naar groei in Hem (Ef. 4:13) en naar meer heiliging (Hebr. 12:14). We mogen en moeten dorsten naar de gerechtigheid van Jezus, juist ook in ons leven (Matth. 5:6) en dan zullen we verzadigd worden. We worden ook uitgedaagd ons leven bewust aan Hem over te geven, dit is het ter beschikking van Hem te stellen (Lucas 14:33 en 9:24).

De vervulling met de Geest is iets dat God onmiddellijk kan doen (zie Hand. 2:4, 19:6). Bij velen is het echter een lang proces van zich meer bewust worden van zaken, die de werking van de Geest in de weg staan, die dan beleden moeten worden. Reeds Symeon, de Nieuwe Theoloog (10^e eeuw) geloofde dat christenen het volle bezit van de Geest pas later in hun geloofsleven ontvangen. De gave van de Geest ontplooit zich geleidelijk en treedt ons

bewuste besef later binnen, wanneer ze opnieuw ontstoken wordt, aldus Symeon. Hoe meer we intiem omgaan met de Here Jezus, hoe meer wij in ons praktisch leven geheiligd en gereinigd worden, hoe meer de Geest Zijn overwinning in ons kan vieren. Vervulling met de Geest en levensheiliging vallen dus nagenoeg samen. Het één is de directe vrucht van het ander.

Kenmerken van de vervulling met de Heilige Geest. Ouweneel (Ibid. pag. 284) noemt er 10 t.w.

1. kracht; 'dunamis'	zie Lukas 5:17
2. dienst aan God	Lukas 4:17-21
3. Gehoorzaamheid en toewijding	Romeinen 8:14
4. Bewogenheid	Johannes 7:38
5. Aanbidding van God	Hand. 13:52
6. Geestelijke strijd	I Joh. 4:2-4
7. Profetie	Handelingen 19:6
8. Getuigenis	Handelingen 2:14
9. Wonderwerken	Handelingen 4:31
10. Prediking	I Petrus 1:12

Het vallen in de Geest

Alhoewel we dit fenomeen enkele keren in het Oude Testament lezen, betekent dit niet dat het een bewijs is van een hoge geestelijkheid. Bij de tempelwijding van Salomo waren de priesters vanwege Gods heerlijkheid niet meer in staat op hun benen te blijven staan. Ook Ezechiël en later de apostel Johannes konden niet blijven staan bij de goddelijke openbaring. Sommige Bijbelcommentatoren (David du Plessis, dr. K.J. Kraan) plaatsen 'het vallen in de Geest' in het kader van psychische weerstanden tegen het zuiver Geestelijke gebeuren. Met deze conclusie moeten we voorzichtig zijn, daar zowel de profeet Ezechiël als de apostel Johannes vanwege Gods heerlijkheid niet meer op hun benen konden blijven staan.

Toch behandelt de Bijbel dit fenomeen als een bijverschijnsel, en niet als een ervaring die men moet zoeken. Als Jezus wordt gearresteerd kunnen de soldaten op een gegeven moment ook niet meer op hun benen blijven staan, maar Jezus geeft daar geen enkele aandacht aan. Het lijkt ons wijs de raad van dr. K.J. Kraan ter harte te nemen, die het advies geeft "*op dergelijke bijverschijnselen zo min mogelijk acht te slaan*" (K.J. Kraan, '*Opdat u genezing ontvangt: handboek voor de dienst der genezing*'. 1974, pag. 387).

O.i. is het vallen in de Geest slechts een bijverschijnsel bij het bereiken van het eigenlijke doel: het werk van de Geest in de mens. Het zoeken van deze uiterlijke verschijnselen hoeven we dus niet te stimuleren, laten we in alles eerst en vooral Christus en Zijn Geest zoeken.

7. De vrucht van de Geest

Hiervoor verwijzen we naar slechts één tekst: Gal. 5:22. Vruchten groeien vanzelf aan de plant of boom die hen voortbrengt. De Heilige Geest wil door zijn stille werking in ons onze persoonlijkheid zó beïnvloeden, dat de liefde, de blijdschap, de vrede (enz.) van Christus onze liefde, blijdschap, vrede (enz.) wordt. Dat is het einddoel van Gods werk in ons: onze *gelijkvormigheid* aan Christus.

Tegenover de vrucht van de Geest staan de werken van ‘het vlees’: zowel godsdienstige, seksuele en sociale zonden als werken der wet, uit eigen kracht volbracht. ‘Wetticisme is zélf een werk van het vlees’, aldus Ouweneel (Ibid. pag. 239)

8. De gaven van de Geest

Over de Gaven van de Geest is heel veel te zeggen. In Efeze 4 vers 8 staat over Christus geschreven: "*Opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen.*" Deze genadegaven, geestesgaven, ontvangen christenen tot nut en welzijn van anderen. De ontvanger wordt als dienaar van Christus effectiever en vindt zijn bestemming. De gemeente gaat daardoor aan haar missie beantwoorden zoals God het bedoeld heeft. En 'last but not least': God zelf wordt geëerd wanneer de kerk functioneert volgens zijn goddelijk plan en ontwerp: zie Efeze 3:18-21.

Aard en oorsprong van Geestesgaven

In het N.T. treffen we vier begrippen aan waarmee de gaven van de Geest aangeduid worden:

1. **Pneumatikos**. I Kor. 12:1, I Kor. 14:1. Dit woord betekent letterlijk *geestelijk*. Het geeft *de aard* van de gave weer. De beste vertaling van dit woord is Geestesgave.
2. **Charisma**. Rom. 12:6-8, I Petr. 4:10, I Kor. 12:4. Charis betekent *genade*. Dit woord, genadegave, geeft *de oorsprong* van de gave weer; het is een niet verdiende gift, door genade.
3. **Doma**. Efez. 4:8. Dit woord komt slechts éénmaal voor en betekent ook *gave*.
4. **Merismos**. Hebr. 2:4. Dit betekent *uitdeling*. De Geest deelt uit zoals Hij wil. Dit is geen willekeur, maar God geeft door zijn Geest gaven aan de mensen zoals zijn goddelijke wil bepaalt. Dit is puur op grond van genade (*charis*). Er komt geen enkele menselijke verdienste aan te pas.

Het 'hebben' van gaven is geen bewijs van geestelijkheid of heiligheid. De Korintiërs, die het aan geen enkele gave ontbrak (I Kor. 1:7), werden door Paulus toch als wereldsgezind en ongeestelijk (*psychikoi*) getypeerd (I Kor. 3:1).

Uitgaande van de volgende Schriftgedeelten telt men ruim twintig van elkaar te onderscheiden gaven. We vinden in die teksten geestesgaven zoals met wijsheid spreken, met kennis spreken, geloof, genezingen, krachten, profetie, onderscheiding van geesten, tongentaal en vertolking daarvan, apostelschap, helpen, dienen, geven, besturen, vermanen en bemoedigen, barmhartigheid, herderschap, evangelist, gastvrijheid, het op een creatieve wijze communiceren van Gods boodschap, danken en voorbede.

- I Kor. 12:8-10, 28
- Rom. 12:6-8
- Efeze 4:11
- I Petr. 4:9-10
- Ex. 31:3-5
- I Tim. 2:1-2
- Psalm 150: 3-5

Verder komen we in de Schrift nog dingen tegen die mogelijk ook als gaven gekenmerkt kunnen worden, zoals het ongehuwd blijven, het uitdrijven van demonen, het martelaarschap en het musiceren van Gods boodschap (denk aan de 150 psalmen). Het bestek van deze korte

studie laat niet toe al deze gaven afzonderlijk te behandelen, maar enkele bijzondere ervan zullen hieronder aan de orde komen zoals profetie, tongentaal, vertolking en genezing.

Een belangrijke vraag vooraf is of individuele gelovige in dienst van het koninkrijk Gods de beschikking heeft over alle (in I Kor. 12 genoemde negen) gaven of slechts enkele gaven?

Daar wordt verschillend over gedacht. Ouweneel schrijft hierover dat alle geestesgaven instrumenten zijn, die we nodig hebben voor onze bedieningen (Ibid. pag. 321). God geeft ons niet één of twee gaven (zoals de timmerman een zaag en een hamer), maar Hij wil ons een gereedschapskist vól instrumenten ter beschikking gesteld om voor Hem te werken. Alle gaven zijn door de Geest in beginsel ons gegeven als geestelijke instrumenten voor onze bediening. Zodra we het nodig hebben zullen deze gaven zich manifesteren. Zoals een chirurg bij een operatie een tafel voor instrumenten ter beschikking heeft, zo heeft de Geestvervulde christen in beginsel elke gaven van de Geest ter beschikking voor zijn dienst in Gods Koninkrijk, aldus Ouweneel. De verklaring, die hij hiervoor gebruikt is dat in I Cor. 12:29 vv. het accent niet op het woord ‘allen’ ligt, (‘Spreken soms ‘*allen*’ in tongen?’) maar op de gave (‘Spreken soms allen in ‘*talen*?’) wat de grote verscheidenheid aan gaven accentueert. Daarbij zou het hier niet primair om geestesgaven, maar om de bedieningen gaan. M.a.w. niet iedereen spreekt tegelijk in talen, profeteert of heeft een woord van wijsheid, maar kan wel elk van deze gave nastreven en ontvangen. Tegelijkertijd kan iedereen een profetie uitspreken of de gave van genezing uitoefenen, maar hoeft daarbij niet per se een profetenbediening of genezingsbediening te hebben, aldus de verklaring van Ouweneel van I Cor. 12:29 vv.

Een andere verklaring vinden we b.v. in de *StudieBijbel* van ‘In De Ruimte’ Deel 7b pag. 339. Daarin lezen we in hoofdstuk 12 dat de Geest aan de een deze en aan de andere weer een andere gave geeft. Met betrekking tot de gaven schrijft Paulus dat ‘**deze toebedeelt gelijk Hij wil**’ (vs. 11). Juist in deze toedeling van de Geest van verscheidene gaven aan diverse gelovigen komt het afhankelijkheidsaspect binnen de gemeente als lichaam sterk naar voren. ‘*De gelovigen hebben niet allen dezelfde gaven en bedieningen, en dat is zo door God gewild, opdat zij elkaar zouden aanvullen, opbouwen en op elkaar aangewezen zouden zijn*’ (Ibid. 339). Het oog kan niet zonder het oor en de hand niet zonder de voet etc. In het goed functioneren van de gemeente hebben we elkaar heel hard nodig. In die context concludeert Paulus in I Cor. 12:9v dat daarom niet allen in de gemeente in tongen spreken, niet allen profeteren en niet allen leraars zijn. God wil dat we samen in het functioneren binnen Gods Koninkrijk elkaar aanvullen met onze geestelijke gaven en bedieningen. In ditzelfde bovengebruikte beeld is dan niet de gelovige, maar de Geest is de chirurg, die een tafel vol gereedschap (de diverse gaven en bedieningen binnen de gemeente) ter beschikking heeft om Zijn herstelwerk aan mensen te doen. Hij gebruikt er op zijn tijd zijn kinderen voor.

Voor beide bovenstaande verklaringen is wat te zeggen. Ouweneels verklaring past goed in de andere aansporingen, die Paulus doet nl. ‘Streeft naar de gaven van de Geest’ I Cor. 14:1 en ‘ik wilde wel dat gij allen in tongen sprak’. I Cor. 14:5. Deze zienswijze treffen we vooral binnen charismatische groepen en kerken, en komt vooral tot uiting in zendingssituaties, waarin zich geestelijke noodsituaties kunnen voordoen. Dan kan de zendingswerker, die er alleen voorstaat of kleine beginnende zendingsgemeente bijzonder begenadigd worden door veel gaven en bedieningen bij relatief weinig discipelen. Misschien was dat wel het geval in veel van Paulus nieuw gestichte gemeenten, waaronder die van Corinthe.

Het andere standpunt dat iedere gelovige een of meerdere gaven heeft zoals de Geest ‘**deze toebedeelt gelijk Hij wil**’, is iets wat we in de praktijk van de Parousia gemeente Zoetermeer duidelijk zien gebeuren.

Hoewel God dus bepaalt wie welke gaven krijgt toebedeeld (I Kor. 12:11), en in theorie dus in één persoon wél alle gaven zichtbaar zou kunnen zijn, blijkt in de praktijk dat vaak bij elke gelovige vooral één of enkele gaven duidelijk zichtbaar zijn. Dit komt ook overeen met wat er over de gaven geschreven staat in I Korinthe 12 en 14 dat aan elke gelovige één of meerdere verschillende gaven van de Geest is gegeven. En die passen vaak goed bij elkaar (zoals herderschap bij barmhartigheid, kennis bij onderwijzen, (wijsheid bij leiderschap).

Tongentaal

Regelmatig krijgen we vragen over de gave van 'het spreken in tongen' (NBG) of 'talen' (NBV). Hoewel volgens de apostel Paulus deze gave in de gemeente lager acht dan b.v. profeteren, wordt er dikwijls het meest over gesproken. Wat is het voor gave? Geldt deze gave ook nog voor nu? Wat kan ik ermee? Krijgt iedereen deze gave? Is deze gave *het* bewijs van de vervulling met de Heilige Geest?

Laten we eerst eens een definitie geven van de gaven van het spreken in tongen/talen:

De gave van het spreken in tongen is een bijzondere bekwaamheid, die God geeft om gelovigen in staat te stellen (a) met God in een andere taal te spreken die ze nooit hebben geleerd en (b) een rechtstreekse boodschap van God te ontvangen en deze aan de gemeente door te geven in een door de Geest gegeven uiting.

Enkele Bijbelgedeelten.

Tongentaal wordt ook wel genoemd *glossolie* = het doen werken van de tong (Hand. 2:4 ; 10:46; 19:6 ; I Korintiërs 12, 13, 14 en Markus 16:17).

In tongen spreken is spreken in 'talen' (zie NBV).

De spreker heeft de taal echter niet geleerd. Hij ontvangt die door de Geest (Hand. 2:4). Het is echter niet een telkens herhalen van dezelfde klanken in een soort 'waterval van woorden' (of mantra, zoals in andere godsdiensten), onderzoek (van William Samarin) heeft uitgewezen, dat er klaarblijkelijk een zekere taalstructuur in zit.

Spreken in tongen is een zuivere vorm van bidden.

Paulus leert dat het een spreken (= bidden) in de geest tot God is; 1 Kor.14:2,4 is dus aanbidding.

Tongentaal, uitgeoefend in de gemeente, moet vertaald worden .

Paulus draagt de Korintiërs op tongentaal uit te leggen (1 Kor. 12:10). Dus in tongen spreken mag alleen in het openbaar als er vertaling is (1 Kor. 14:13,28), anders kun je beter zwijgen of het voor jezelf in stilte doen!

Beperkingen bij deze bijzondere gave.

Tongentaal is net als de andere Geestesgaven bedoeld om de gemeente op te bouwen (I Kor. 14:26). Een gave van God kan nooit verkeerd zijn, maar wel verkeerd gebruikt worden. Tongentaal is vooral bedoeld om jezelf op te bouwen. Paulus sprak liever vijf woorden met zijn verstand dan duizend in een (onverstaanbare) tong in de gemeente (I Kor.14:18).

Hoe belangrijk is tongen spreken?

Je mag geen enkele gave minachten of minder belangrijk achten. Toch zijn niet alle gaven even belangrijk in de gemeentelijke samenkomst (I Korintiërs 12:28; 14:1; 14:19).

Tongentaal is ook voor nu!

Je kunt niet willekeurig geestesgaven in- of uitsluiten omdat je er geen raad mee weet of omdat er misbruik zou zijn. Sommigen willen deze gaven uitsluiten vanwege groei in volwassenheid (gaven nemen af, de vruchten toe is het argument). Maar geestelijke groei sluit gaven zeker niet uit.

Het spreken in tongen heeft voor heel veel scheuring en misverstanden geleid.

De oorspronkelijke Pinksterbeweging (ontstaan 1906 te New York) had het spreken in tongen verheven tot de zogenaamde 'evidence' theologie. Je wordt gedoopt in water en je wordt gedoopt in de Geest; het bewijs voor het laatste zou het spreken in tongen zijn. Doop in de Geest moet dan kunnen worden aangetoond.

Naar onze mening is dit geen Bijbels standpunt. Slechts in Hand. 2 en Hand. 10 lezen we over tongentaal als één van de tekenen van de Geestesvervulling. In gelijkaardige uitstortingen van de Geest is tongentaal geenszins het inwijdende teken! Laten we dus weer niet dezelfde fout maken door vanwege de praktijk van deze gave kerkscheuringen te veroorzaken!

Het vertaling/vertolking van tongen:

1 Kor. 12:10, 28 ; 14:5, 13, 28. Tongentaal dient ook in samenhang met de gemeente uitgeoefend te worden. Wie openbaar in tongen spreekt moet bidden dat ook de gave van uitleggen er is (dus dat iemand de glossolalie kan uitleggen). Het Bijbelse principe, dat we elkaar nodig hebben (1 Cor. 12:21) wordt ook hier weer onderstreept. Is er echter geen vertolker dan mag degene die in tongen spreekt bidden dat God hem ook de uitleg zal openbaren 1 Cor. 14:13. De gelovige moet zich immers uitstrekken naar een hogere gave. En de vertolking van een tong/taal bouwt de gemeente op, wat meer prioriteit heeft dan de persoonlijke opbouw.

Zienswijze binnen de CAMA-Gemeenten wereldwijd.

- **In tongen spreken is voluit een gave van de Geest ook vandaag nog.**
- **Doop in de Geest is de doop in het lichaam van Christus (1 Kor. 12:13).**
- **Doop in de Geest hoeft niet 'bewezen te worden' door tongentaal.**
- **De enige toets is Gods Woord. "Zoek het niet, verbiedt het niet" zei de oprichter van de CAMA, dr. A.B. Simpson. Ons advies zou zijn: zo min mogelijk spanning hierover creëren door verdraagzaamheid/respect voor verscheidenheid en eigen geloofsbeleving, maar vooral nadruk leggen op de missie van de gemeente (o.a. zending)!**

Gave van profetie

In Lukas 4:17-21 maakt Jezus duidelijk dat Hij de profeet uit Jesaja 61:1 is. Hij claimt op div. plaatsen de titel van profeet en wordt ook door velen zo erkend. De gelovige kan door de Geest vervuld ook profeteren; zie Lukas 1:41; vgl; 2:25-27. Ook Agabus en Paulus hebben profetische gaven. In Handelingen lezen we meerdere keren dat de gelovigen in tongen spreken en profeteren; o.a. Hand. 19:6. In Handelingen krijgen we de indruk dat het hier gaat om het uiten van Gods Woord (Psalmen, lofliederen gebaseerd op de Bijbel) of het God groot maken. In die zin zegt Paulus dat alle gelovigen kunnen profeteren en God groot kunnen maken, zonder dat iedereen een profetenbediening heeft. Doordat de gelovigen allen profeteren en in geestvervoering raken komt het verborgene van het hart van de (ongelovige) mens naar boven en komt tot inkeer (1 Kor. 14:24v).

Ouweneel schrijft: “*Als profeteren vanuit de Geest (vgl. Lukas 1:41,67, Hand. 19:6) tot ‘opbouw, vermaning, en vertroosting’ leidt, (I Cor. 14:3), begrijpen we ook hoe men volgens Paulus elkaar ‘met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen’ kan ‘leren’ en ‘terechtwijzen’ (Kol. 3:16) Ibid. pag. 288).*”

Wij zijn van mening dat het profeteren van NT christenen op een andere niveau staat dan de OT profetieën en de woorden van de Here Jezus. Hebr. 1: 1-3 laat duidelijk zien dat God voorheen door de profeten en in de laatste dagen door de Here Jezus heeft gesproken en dat de profetie vervuld is. In die zin zullen er geen nieuwe Bijbelse openbaringen meer toegevoegd worden. Wel kunnen Bijbelse waarheden door profetie in onze tijd en omstandigheden opnieuw geactualiseerd worden. Maar deze woorden zullen altijd ondergeschikt zijn aan de openbaring van de Bijbel en kunnen nooit dezelfde kwalificatie hebben dan de profetische “Koh ‘amar Adonia...” (= zo spreekt de HEER) uitspraken. Profetieën en persoonlijke openbaringen mogen en kunnen dus uitgesproken worden in de gemeente. Maar de oudste van dienst zal eerst de woorden en kerngedachte van de profetie toetsen en al dan niet toestemming geven deze uit te spreken. Mogelijk kan er een tijd (een week of langer) gewacht worden, om zo nodig eerst te overleggen met de raad der oudsten.

Gave(n) van genezingen

Veel vragen zijn er ook op het gebied van de gave(n) van genezingen.

Opmerkelijk is dat in I Kor. 12:9 staat, dat er gaven van genezingen zijn (dubbel meervoud), terwijl bij de andere acht gaven in dit gedeelte slechts een enkelvoud wordt gebruikt. Dit kan erop wijzen, dat voor iedere goddelijke genezing God zelf rechtstreeks de genezing geeft. Dus geen 'beroepsgebedsgenezers' maar elke keer genezing op gebed.

De Cama geloofsbelijdenis verwoordt het aldus:

In het verlossingswerk van onze Here Jezus Christus is ook in de genezing van onze sterfelijke lichamen voorzien. Gebed voor de zieken en zalving met olie worden in de Schrift geleerd en zijn het voorrecht van de Gemeente in onze huidige tijd.

Als we het evangelie van de Here Jezus verkondigen, mogen we dus ook genezing proclameren. Mattheüs 9:8 laat zien, dat dat niet alleen aan de Here Jezus zelf voorbehouden was. Hij staat hier model voor een hele grote schare van volgelingen na Hem. De macht is eerst aan Jezus gegeven, maar daarna ook aan zijn volgelingen (Mattheüs 9).

Voorwaarde voor genezing is geloof. Maar dit geloof hoeft niet primair *van de zieke* te komen. In Matt. 15 is het de Kananese vrouw *die gelooft voor haar dochter*. Elders lezen we over een legeroverste die gelooft in genezing *voor zijn knecht*. In Jak. 5 is het het geloof van de oudsten dat genezing brengt.

Ouweneel zegt: "Geloof is de ontvankelijkheid van Gods bijzondere bovennatuurlijke ingrijpen in het menselijk leven." Zie Hebr. 11:1.

Dit geloof hebben we nodig om de opdracht van de verkondiging te vervullen: Matt. 10:1-2 en Lukas 10:1. Voor deze opdracht hebben we twee dingen nodig: Ouweneel vergelijkt dit met autorijden. Je hebt een rijbewijs nodig, dat is je volmacht, je autoriteit, en je hebt benzine nodig, dat is je krachtbron. Want met een rijbewijs zonder (volle) tank, kom je nergens. Maar heb je een auto en geen rijbevoegdheid, dan kom je (wil je je aan de wet houden) ook niet ver.

Jezus heeft ons autoriteit en volmacht in zijn Naam gegeven (Matt. 10. Luk. 10). Deze volmacht heeft Hij primair aan de oudsten gegeven. Als je ziek bent, moet je dus allereerst

naar de oudsten gaan. Maar dit is geen wet van Meden en Perzen.

Ook buiten de gemeente hebben gelovigen die volmacht. Een goede bediening van genezing dient volgens Jacobus 5 plaats te vinden in de gemeente o.l.v. de oudsten, dat ligt voor de hand. Maar iedere gelovige is ook in staat om te bidden voor een zieke en deze de handen op te leggen. En de kracht is Gods kracht die te allen tijde beschikbaar is door de inwoning van de Heilige Geest in onze harten.

De Geest van God is die kracht (Luk. 5:17). Jezus onderbreekt zijn gesprek met de Farizeeërs en ervaart de kracht van God en begint de ziekten te genezen. Je hebt volmacht en kracht nodig. En je hebt geloof nodig dat God je wil gebruiken. Vanuit die volmacht en het geloof mogen gelovigen genezing proclameren, d.w.z. op grond van Mattheüs 9:8 en Johannes 14:12 mogen we bidden en verwachten dat zieken zullen genezen.

Een veelgestelde vraag is: Is het wel *de wil van God* dat ik genees? In de Bijbel lezen we nergens over Jezus, dat iemand niet genas omdat het niet Gods wil was. Dat is een belangrijke aanwijzing! Jezus heeft nooit iemand die ziek was niet genezen weggestuurd. Toen er een melaatse man bij Jezus kwam en Hem vroeg of Hij hem kon genezen, raakte Jezus Hem met barmhartigheid bewogen (Marc. 1:41) aan en zei: Ik *wil* het, word rein!"

Helaas kunnen we niet alles begrijpen en verklaren. In veel situaties kunnen we niet verklaren waarom iemand ziek is of niet geneest. Een periode van ziekte kan dan ook door God gebruikt worden. Je kunt veel meer bidden en je wordt nog afhankelijker van Hem. Anderzijds kan Hij je ook van het ziekbed afhalen en genezen (Jesaja 38) op grond van het gelovige gebed van de zieke en dat van de oudsten. Ook kan het een lange tijd duren voordat totale genezing zichtbaar wordt. Hoe vaak zou de Here Jezus langs de lamme man in de Schone poort te Jeruzalem gelopen zijn? Hij is kennelijk niet op hem afgestapt om ook hem te genezen. De genezing paste echter wel in Gods plan, want enkele jaren later stapten Petrus en Johannes op hem af toen deze hen om een aalmoes vroeg (NB niet om genezing!). Kennelijk was het toen Gods tijd. Ook stapte Jezus in Bethesda slechts naar één zieke man toe en liet de rest van de zieken liggen.

Belangrijk is om gericht te blijven op de liefde van God, genezing van Hem te verwachten, van Hem te houden, Hem te eren en te danken, ook als er geen genezing volgt. Misschien mag je die houding vergelijken met de houding van Sadrach, Mesach en Abednego in Daniël 3:17. God is bij machte te verlossen, te redden, te genezen. Maar zelfs indien Hij dat niet doet, zullen wij God blijven aanbidden.

Dus het is goed om in moeilijke tijden op God te blijven vertrouwen en het van Hem te verwachten, samen met je mede broeders en zusters, die je ondersteunen, maar ga de genezing niet afdwingen van God.

Ook kan persoonlijke zonde een belemmering voor genezing of zelfs oorzaak van ziekte zijn, zie Jacobus 5:

Een ziekte kan ook ten dode zijn. Zo lezen we over Elisa in II Kon. 13:14, dat hij dodelijk ziek was. Hij was toen ook niet zo jong meer. Uiteindelijk zullen we allen sterven aan een falend lichaam, tenzij natuurlijk de Parousia eerder plaatsvindt.

Literatuur:

Bette J.C., G. van der Brink, J.W. van der Jagt, 1996, *Studiebijbel*,
red. Uitgeverij In de Ruimte

Gordon, B, 1991 *de Heilige Geest*, Gideon

Kraan, K.J., 1974 'Opdat u genezing ontvangt: handboek voor de dienst der genezing'. Vuurbaak,

Simpson, A.B., 1890, *The Fourfold Gospel*, New York, Christian Alliance Publishing Co.

Simpson, A.B., 1890, *The Gospel of Healing*, New York, Christian Alliance Publishing Co.

Ouweneel, W.J., 2007, *De Geest van God*, Uitgeverij Medema

Tan, P. 1995, *De zalving van de Heilige Geest*, Roermond, Dunamis Publicaties